

Em dic Daniel Solà, i sóc besnét de víctimes de la repressió franquista, tant per part de pare com de mare. Cosa, d'altra banda, gens inusual, ja que per poc que es rasca en les genealogies familiars de cadascú, s'acostuma a trobar més d'una víctima de les atrocitats comeses durant la Guerra Civil. I no em refereixo només als qui s'hi deixaren la pell lluitant al front, o sent ajusticiats de mala manera, sinó a tothom en general que ho visqué de forma traumàtica. Ja que, a banda dels difunts, molts dels que sobrevisqueren, internalitzaren el patiment sofert de tal manera que restaren marcats de per vida a causa del sofriment i la infàmia; manifestant tota mena d'afectacions diverses com serien estrès posttraumàtic, sentiments de culpabilitat, somatització dels sentiments i les emocions reprimides, etcètera.

I no tan sols ells, ja que la humiliació vergonyant que sentien molts dels vençuts va ser transmesa de forma inconscient a llurs fills i descendents immediats. Sense voler-ho, és clar, i no pas per pròpia voluntat, ja que de fet, en la intimitat de moltes famílies s'autoimposà un silenci censorador respecte als traumes viscuts. En part, per por a possibles represàlies, i en part també, per estalviar el mal tràngol de la "vergonya" familiar a les generacions futures. De manera que les vivències traumàtiques, esdevingueren tabú. O, per així dir-ho, un secret de família inconfés que, tanmateix, i a desgrat de l'amnèsia imperant, molts dels fills i dels néts, aperceben encara avui dia com quelcom d'ocult que revesteix certa transcendència, malgrat que es desconeixen els detalls de l'afer en concret.

El pitjor de tot és però, que en molts casos, les emocions reprimides que s'infereixen associades als traumes ocults, com serien per exemple els sentiments de culpabilitat, es transmeten tal i com afirmo als descendents més directes. Certament, que de forma inconscient i de manera involuntària, però el cas és que, en multitud de casos, generen tota mena d'afectacions psicològiques, com ara comportaments psicòtics o malalties psicossomàtiques de les quals, se'n desconeix la causa, que té un origen sistèmic. O això és almenys, el que apunten els experts en la matèria, com serien l'Anne Ancelin Schützenberger i d'altres teòrics de la "psicogenealogia" que acostumen a exemplificar les seves hipòtesis relatives a la transmissió dels "fantasmes" familiars, amb múltiples casos de descendents de víctimes de la Primera i la Segona Guerra Mundial que generen tota mena d'afectacions vinculades als traumes inconfessos dels seus ancestres.¹

Amb tot, i en relació als descendents de les víctimes de la Guerra Civil, no existeix cap estudi en aquest sentit, tal i com afirma Gregorio Armañanzas;² i jo, per la meva part, pretenc recopilar tots els casos que siguin possibles, en el marc d'una recerca investigadora de caire universitari, que té per objecte la confecció d'una tesi doctoral referent a la qüestió. Per la qual cosa, agrairia a tothom que estigués interessat a col·laborar en la realització d'aquest estudi aportant el seu testimoniatge personal, que m'ho fes saber adreçant un correu electrònic a: danielsolidaria@hotmail.com / telèfon de contacte 622 258 026.

Atentament,

Daniel Solà.

---

¹ Vegi's per exemple: Patrice VAN EERSEL i Catherine MAILLARD, *Mis antepasados me duelen. Psicogenealogia y constelaciones familiares*, Ediciones Obelisco, 2007 [3ªed.]

² Gregorio ARMAÑANZAS ROS, "Transmisión transgeneracional del trauma de nuestra Guerra Civil", en: *Norte de Salud Mental*, num.34 (2009), pp.44-51.